

**ME V MNICHOVĚ:
SNOVÝ PŘÍBĚH
BARBORY ŠPOTÁKOVÉ**

**DUKLA ZÍSKALA NA MULTISPORTOVNÍ AKCI ČTYŘI MEDAILE,
ZÁŘIL MARTIN FUKSA**

MULTISPORTOVNÍ MISTROVSTVÍ EVROPY V MNICHOVĚ: DUKLA SE BLÝSKLA ČTYŘMI MEDAILEMI

Deset medailí získali Češi na multisportovním mistrovství Evropy v Mnichově. Na akci, která díky své velikosti zákonitě přitahovala obrovskou pozornost. Bez diskusí lze hovořit o malé olympiádě, vždyť se chtivým fanouškům představilo v devíti odvětvích zhruba 4700 sportovců. Mezi nimi samozřejmě zástupci armádního klubu Dukla. Jejich příspěvek do české sbírky úspěchů byl výrazný. Na bedně stáli čtyřikrát. Zlato a stříbro bral rychlostní kanoista Martin Fuksa, druhý skončil oštěpař Jakub Vadlejš a třetí nestárnoucí legenda ve stejné atletické disciplíně Barbora Špotáková.

Připomeňme si nejméně zajímavější okamžiky (v případě kanoistů i ve spojitosti s úspěšným světovým šampionátem v Halifaxu, který ME těsně předcházel).

ATLETIKA

Bronzová Špotáková nadchla. Fanouškům připravila snový příběh

Podobné příběhy inspirují a motivují. Ten mnichovský v podání Barbory Špotákové měl opravdové grády. Srpnový večer, kdy česká oštěpařská legenda vybojovala v jedenačtyřiceti letech posledním pokusem evropský

Bronzová euforie. Barbora Špotáková posílá polibky do publika.

bronz, se fanouškům atletiky vryje do paměti nadlouho.

Usměvavá veteránka nadchla. Ukázala velikost sportovce, který dokáže jít za svým cílem a hlavně se nikdy nevzdává. I proto se oštěp zapíchl tam, kam měl. Vůle a touha znovu stát na stupních vítězů byly nezměrné. Leckomu by se roztřásla kolena. Ne světové rekordmance. V hledišti známí, kamarádi a samozřejmě rodina. „Chtěla jsem dětem ukázat, jak se bojuje,“ popsala jeden z hnačích motorů. Pokus dlouhý 60,68 ji dokonce na chvíli katapultoval ze čtvrtého na druhé místo. Následně ji přehodila už jen osmnáctiletá Maďarka Vîlagošová.

Oslavy mohly naplno propuknout. V sektoru se objala s parťačkou Nikol Tabačkovou, s českou vlajkou oběhla kolečko na Olympijském stadionu. Štěstím jenom zářila. Stala se nejstarší oštěpařskou medailistkou evropských šampionátů. „Přede mnou dvě náctileté holky a za nimi čtyřicetiletá bába. Generace se mění. Větší symbolika tu být nemůže,“ komentovala vtipně pořadí na pódiu.

V Mnichově si náležitě spravila chuť. Olympijský nezdar před prázdnými tribunami v Tokiu byl fuč. Špotáková znovu bavila na místě, kde se před dvaceti lety nasměřovala k oštěpu.

Už v kvalifikaci bylo cítit, že se nachází ve výborném rozpoložení. „Nemám žádné scénáře, žádné představy. Tohle vůbec neřeším. Chci si ten závod hlavně užít,“ zdůraznila.

A také tak učinila. Fanoušci byli u vytržení.

Slast umocnila i dojemná chvílka, kdy se přímo na ploše objala se syny Jankem a Darkem. Do bohaté sbírky přidala Barbora Špotáková už jedenáctou velkou medaili. O možném

TABAČKOVÁ: BÁŘE JSEM VĚŘILA NA MILIARDU PROCENT

Prožila jeden z nejúžasnějších večerů kariéry. Ne snad proto, že postoupila mezi elitou na své první velké mezinárodní akci do užšího finále, ale kvůli jiné skutečnosti. Přímo na ploše Olympijského stadionu byla Nikol Tabačková svědkem strhující podívané. „Vidět Báru takhle naživo bojovat o medaili bylo něco fantastického. A ještě když to vyšlo. Jsem úplně dojatá, plná emocí,“ neskrývala nadšení čtyřicetiletá svěřenkyně Jana Železného, jež nakonec obsadila solidní 8. místo za výkon 57,93 metru.

Špotáková před posledními pokusy klesla na nepopulární čtvrtou příčku, Tabačková jí ale bezmezně věřila. „Na miliardu procent, protože Bára si takhle medaili utéct nenechá. Je skvělé, že se jí to takhle povedlo. Zase nás zachránila. Je prostě neskutečná,“ rozplývala se.

Na závěrečný hod Maďarky Réky Szilágyiové, která jediná už mohla ohrozit Špotákové bronz, se obě raději nedívaly. „Koukaly jsme na sebe nebo do země. Tahle taktika vyšla náramně,“ smála se Tabačková.

Nikol Tabačková prožila po boku legendy úžasný večer.

konci kariéry se ale bavit příliš nechtěla. „Myslím, že bych mohla mít chvíli na rozhodnutí. Třeba půl roku...“

Oznámení však přišlo mnohem dříve. V pátek 9. září v oblíbené restauraci U Pinkasů, kde slavila své úspěchy, oficiálně potvrdila ukončení profesionální kariéry. „Každá pohádka má svůj konec a tahle má nádherný happy end,“

poznámela dvojnásobná olympijská vítězka na setkání s novináři, kde rovněž odtajnila své další sportovní plány. Na Dukle by ráda pracovala s mladými atlety.

Tak mnoho štěstí v další životní kapitole.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: ČAS / Soňa Maléterová

Kariéru jedné z nejlepších sportovkyň české historie zmapujeme v příštím čísle.

Vadlejch dosáhl na stříbro, Veselý těsně pod pódiem

Dramatickou zápletku mělo finále oštěpařů. Bronzový z mistrovství světa v Eugene Jakub Vadlejch tentokrát skončil druhý. V bitvě o zlato podlehl domácímu Němci Julianu Weberovi. Další oštěpař Dukly Vítězslav Veselý skončil trochu smolně čtvrtý.

Vadlejchova chvíle přišla ve druhé sérii, kde jeho oštěp doletěl do vzdálenosti 87,28 metru, což znamenalo jasné vedení. Na první příčce se ale vyhříval jen do čtvrtých pokusů, když přišla řada na domácí hvězdu a pořadí v čele se měnilo. Weberův projektil doplachtil na značku 87,66, a na to už česká jednička odpovédět nedokázala.

„Za medaili jsem hrozně rád. Je to další kousek do sbírky. Na druhou stranu mi ke zlatu chyběly jen nějaké decimetříky. Tak to ale je. Někdo musí být první a někdo poslední,“ konstatoval Vadlejch.

„Myslím, že jsem se s finále popasoval dobře. Výkon přes 87 metrů má svou kvalitu. Prohrál jsem těsně,“ zmínil svěřenec Jana Železného rozdíl 38 centimetrů. „Příště zabuju ještě víc. Tu hymnu si chci jednou nechat zahrát,“ dodal držitel stříbra z loňských OH v Tokiu a z MS 2017 v Londýně.

V pátých pokusech ze zadních pozic vystrčil růžky Veselý. Zlepšil se na 84,36 a dostal se před v té chvíli bronzového Fina Lassiho Etelätalu. Seveřan však prokázal srdce velkého bojovníka a zkušenému Čechovi

přenechal díky výkonu 86,44 nepopulární bramborovou pozici.

Text: Milan Novotný, foto: ČAS / Soňa Maléterová

Stříbrný hod Jakuba Vadlejcha měřil 87,28 metru.

Stroj na medaile. Martin Fuksa přidal ke dvěma bronzům z mistrovství světa evropské zlato a stříbro.

RYCHLOSTNÍ KANOISTIKA

Fuksova letní úroda: čtyři medaile a skalp nebezpečného Rumuna

Jeho úvodní srpnové týdny byly hektické, ale nakonec hodně úspěšné. Z mistrovství světa v Kanadě se rychlostní kanoista Martin Fuksa vrátil se dvěma bronzemi, na následném ME v Mnichově slavil stříbro na kilometru a titul na pětistovce.

„Určitě jsem spokojený. Před sezonou jsem si dal cíl, že chci získat medaili v každém finálovém závodě, a to klaplo na sto procent. Zvláště když jsem si v tom posledním dojel pro zlato,“ pochvaloval si rychlostní kanoista Dukly. Vezměme to popořadě. Nymburský patriot nejdříve cestoval do Halifaxu, kde však narazil na problémy s aklimatizací. „S odstupem času si říkám, že by asi bylo lepší být tam o pár dní dřív. Měli jsme najít nějaký vhodný termín, kdy se tam přesunout, ale po bitvě je každý generálem,“ přemítal.

Domníval se, že mu pětihodinový rozdíl nebude vadit, ale opak byl pravdou. „Z časového posunu jsem byl docela rozsekaný. Sebralo mi to dost energie a rozhodilo mě i pár maličkostí. Na finále jsem se dal sice dohromady, ale popravdě jsem myslel na trochu vyšší mety,“ přiznal devětadvacetiletý Fuksa.

Jen co se vrátil z Kanady, už se chystal do Mnichova. Tam už ho žádné problémy nepotkaly. „Doma v Nymburce se mi jezdilo suprově. V Mnichově jsem si jenom musel zvykat na těžší vodu, přičemž jsem myslel, že jinde než

u nás na Labi už to horší být nemůže. Proto jsem v posilovně trochu zaimprovizoval, a to mi, myslím, pomohlo. Obě finále vyšla skvěle a pětistovka obzvláště. Nečekal jsem, že ji ovládnou tak jasně,“ pochvaloval si.

Na šampionátech byl třikrát nad jeho síly Rumun Catalin Chirila. Před Mnichovem mu Fuksa sliboval odplatu, ale povedlo se mu ho porazit jen na pětistovce. „Na mistrovství světa mi dal na kilometru přes dvě vteřiny, na Evropě to byly jen tři desetiny, takže i když jsem ho nepobil, potěšilo mě, že jsem se zlepšil. Kdybych ho přešel na obou tratích, bylo by to ještě lepší, ale jedno vítězství mě uspokojilo,“ vykládal mnohonásobný medailista ze světových soutěží.

Rumunský závodník se zjevil na tratích C1 na začátku sezony a moc se toho o něm neví. „Je poměrně mladý, ale i když je mu čtyřadvacet, vypadá, že by mohl být starší než já. Je hodně narostlý a trochu mu ubylo vlasů. Ale

popravdě ho moc neznám. Víím, že dřív jezdil debbla, ale po olympiádě v Tokiu ho opustil parťák, a tak přešel na singl,“ shrnul Martin Fuksa základní informace o svém soupeři.

Jeho síla je podle všeho ve výborné fyzické kondici. „V Kanadě to byla proti větru asi jeho parketa. Je vyspělý, takový silový typ, a tak mu to tam hrálo do karet. V Mnichově jsem pak pochopil, že není neporazitelný. Do dalších let je určitě nutné s ním počítat, ale nechci to řešit. Soustředím se hlavně sám na sebe. Ostatně na jaře jsem ho ve světovém poháru čtyřikrát v řadě pozavodil,“ upozornil.

Na větší popovídání s nebezpečným soupeřem prý nedošlo. „Sice jsme spolu promluvili, ale jen když jsme si gratulovali. Pak jsem mu zkoušel něco říct, ale vydal ze sebe pouze nějaký zvuk a víc nereagoval. Pochopil jsem, že není komunikativní a nedomluví se anglicky. Prostě jsme si nepokecali.“

MLADŠÍ BRATR PETR SPRINTOVAL NA DVOUSTOVCE ŠESTÝ

V koutku duše určitě pomýšlel na pódium, po vítězné rozjížděce právem. Jenže ve finále dvoustovky projel Petr Fuksa, mladší bratr slavnějšího Martina, cílem až jako šestý. Na bronzového Poláka Koliadycha ztratil čtyřadvacetiletý kanoista armádního klubu Dukla něco málo přes půl vteřiny.

„Chtěl jsem být do šestého místa, to jsem splnil. Mohl jsem udělat nějaké věci o trochu líp, ale dvoustovka je vždycky vyrovnaná. Konkurence byla silná, takže jsem spokojený.“

Vítězný finiš na pětistovce

Dostálova dominance v Halifaxu, prasklé pádlo v Mnichově

Kajakář Josef Dostál dal v letním dvojboji jednoznačně přednost kanadskému šampionátu. V zámoří ovládl pětistovku a na kilometru dojel pátý. Ve finále na 500 metrů v Halifaxu kraloval s drtivou převahou. „Posledních sto metrů jsem věděl, že mi titul nikdo nemůže vzít, a už jsem si to užíval. Byl jsem radostí bez sebe, že mám pátý titul mistra světa v kapse,“ radoval se český hrdina, který na MS vybojoval jedenáctou medaili.

Na kilometru naopak začal opatrněji. Pohyboval se na zadních pozicích. Nechtěl se přetahovat s favority a spoléhal finiš. Ten přišel, ale náročný program se na něm podepsal. Dojel pátý. „Mám toho dost. Jsem spíš na jeden výkon, prostě to tam narvat. A potom chcípnu. První závod se mi povedl perfektně. Ten druhý nebyl špatný, je z toho krásné páté místo,“ hodnotil spokojeně.

V Mnichově se pak neobjevil ani v jedné ze svých tradičních disciplín. Usedl však do posádky K4 na půlkilometrové distanci a vyzkoušel si vytrvalecký závod na 5 000 metrů. Jenže ani v jednom případě nemohl být spokojený. S Jakubem Špicarem, Danielem Havlem a Radkem Šloufem jim loď podle představ nejela. V semifinále obsadila elitní sestava až osmé místo. „Co se dá dělat,“ krčil rameny. „Oproti rozjízdce jsme se v lodi prohodili s Danem Havlem. Šlo o myšlenku, která mohla zafungovat, ale také nemusela. Už první

Kajakář Josef Dostál se zlatou medailí z MS v Halifaxu

ostrý úsek naznačil, že to nepojede. Nebyla cítit souhra,“ mrzelo ho.

Při maratónu pak došlo ke kuriózní situaci. Po pár záběrech Dostál zlomil pádlo, a tím jeho premiéra na dlouhé trati skončila. „Start se povedl, ale už ve čtvrtém záběru pádlo na

pravé straně prasklo. Nic jsem netrefil, nedošlo k žádné kolizi, prostě nevydrželo,“ litoval dvoumetrový obr.

DRÁHOVÁ CYKLISTIKA

Talentedá Ševčíková pronikla mezi elitu ve scratchi

Specifická dráha v areálu Messe München mnoho radosti českým barvám nepřinesla. Výjimkou byl výkon jednadvacetileté Petry Ševčíkové ve scratchi. Úřadující mistryně Evropy do 23 let se neztratila ani mezi dospělou elitou, skončila šestá.

Už před závodem tušila, že ji čeká nadmíru těžká šichta. Nejen kvůli kvalitnějším soupeřkám. Zvláštní nadšení po příjezdu nejevila ani z kratší dvousetmetrové dráhy. „Je to samá zatáčka, žádná rovinka,“ řekla doslova. „V závodě to člověk tolik nevnímá. Všichni jedou stejnou trasu. Preferuji ale jiné dráhy.“

Na specifický velodrom si přesto rychle zvykla. Ve své oblíbené disciplíně předvedla perfektní výkon. Pochvalu si vysloužila i od trenéra Milana Kadlece. „Snad dvakrát mi řekl, že je spokojen. Takže dobrý,“ usmívala se.

V závodě plném taktizování se chleba začal lámat zhruba sedm kol před koncem. Peloton stíhal nastoupivší dráhařku z Francie, tempo se rapidně zvyšovalo. „Jsem ráda, že jsem dlouho zůstávala klidná. Francouzka to přepálila, sázela jsem na to, že někdo za ní pojede a nenechá ji ujet. To se potvrdilo.“

Mezi seniorskou elitou si Ševčíková počínala zkušeně. „Mnoho chyb tam z mé strany nebylo. Možná jsem čtyři kola před cílem mohla vjet do lajny, která byla přede mnou.“

Petra Ševčíková při přípravě na závod

Tím pádem bych možná bojovala o medaili,“ přemítala.

Šesté místo v seniorské kategorii na vrcholné akci, jakou je mistrovství Evropy, ji řadí velmi vysoko. „Je to veliké povzbuzení,“ radovala se.

Matador Bábek sedmý v keirinu, přesto měl radost

Pětatřicetiletý matador Tomáš Bábek obsadil v keirinu 7. pozici. Přestože vyhrál „jen“

Zkušený dráhař Tomáš Bábek sdílel radost i se svou dcerou.

Smutek. Kateřina Kohoutková si při vylučovacím závodě zlomila klíční kost.

Kohoutková drsný pád odnesla zlomenou klíční kostí

V pořádnou divočinu se proměnil dráhařský vylučovací závod žen. V ošklivém karambolu bohužel figurovala i Kateřina Kohoutková, která záhy musela odstoupit kvůli zlomenině klíční kosti.

Členka pražské Dukly se v hromadném pádu ocitla naprosto nevině. V zatáčce se držela v přední části balíku, přesto byla soupeřkami doslova smetena. „Myslela jsem, že to ustojím. Ale bohužel,“ povzddechla si, když opouštěla areál Messe München kvůli důkladnému lékařskému vyšetření.

Z dřevěného oválu se triadvacetiletá dráhařka zvedala jen ztěžka. Bleskově u ní byli členové realizačního týmu včetně trenéra Milana Kadlece. Kohoutková se držela za rameno. Věděla, že je zle. „Mám určitě zlomenou klíční kost. Podobné zranění jsem před časem prodělala. Luplo to tam naprosto stejně,“ řikala smutným hlasem.

Závod se dramaticky vyvíjel od úvodního kola. Krátce po startu se kvůli kolizi poprvé přerušovalo. Kohoutková si v té chvíli mohla oddechnout. Bohužel po pár minutách se její sen o dobrém výsledku mezi evropskou elitou rovněž rozplynul.

finále B před silně dotírajícím Britem Hamishem Turnbullem, měl radost. Svědčila o tom zvednutá pravá paže. „Tohle gesto by samozřejmě bylo lepší ukázat ve velkém finále, ale je to keirin,“ krčil při hodnocení rameny. „Mám v této disciplíně hodně vítězství i proher. Víím, co obnáší za rizika a jak moc je keirin nevyzpytatelný. Proto i tenhle výsledek беру,“ poznamenal.

Najít motivaci pro boj o 7. až 12. místo pro něho nebylo složité. „Zdravě jsem se naštvál. Napálil jsem to, abych se dostal dopředu. Vyšlo to.“

Výhra se nakonec ukázala cennou i pro samotnou dráhovou cyklistiku. „Pro mistrovství světa jsme byli s body na hraně. Potřeboval jsem zajat dobrý výsledek, abychom získali v keirinu alespoň jedno účastnické místo. Tímhle se to našťestí podařilo,“ těšilo ho.

Text: Pavel Král (ASC Dukla),
foto: Jan Brychta a ASC Dukla

VESLOVÁNÍ

Vraštil se Šimánkem na medaili nedosáhli, přesto netruchlili

Tři posádky Dukly se představily v mnichovské regatě. Podle očekávání si nejlépe vedl dvojskif lehkých vah Miroslav Vraštil – Jiří Šimánek. Bramborová posádka z olympijských her v Tokiu dovedla v evropském finále pátá. V cíli dvoukilometrové tratě si toho správně partáci mnoho nevyčítali. „Možná chyběla trošku větší jiskra, ale nechali jsme tam všechno,“ měl jasno Šimánek. O třináct let starší Vraštil jenom souhlasil. „Medaile prostě visela vysoko.“

Závod opanovali favorizovaní Irové před Italy. Na třetí Švýcarsy ztratila česká posádka přes tři vteřiny. „Vždycky to nějak rozjedeme a pak se silami dál pracujeme. Ve finiši nám trochu scházely,“ přiznal Šimánek.

Páté místo vůbec nebrali jako špatné. „Truchlit rozhodně nebudeme,“ smál se Šimánek. „Vzhledem k jistým zdravotním problémům, které nás během sezony provázejí, se jedná o slušný výsledek,“ přikývl Vraštil.

PODRAZILA S CINCIBUCHEM BRZDILY STARTY, PÁROVÁ ČTYŘKA MÁ BUDOUCNOST

Dvojskif Jan Cincibuch – Jakub Podrazil po úspěšném tažení ve finále B obsadil konečnou 8. pozici. „Škoda že to tady bylo s našimi výkony jako na horské dráze,“ poznamenal trefně Podrazil. Na mysli měl především nepovedené starty. Semifinálové zaváhání v úvodních metrech možná stálo dukláky postup mezi elitu. „Nabrali jsme časovou ztrátu, jež byla totožná i v cíli. Prostě jsme neodstartovali. Bylo to, jako bychom za sebou táhli kus hadru,“ ulevil si. „Se začátkem se trápíme celou sezonu. V posledním závodě ale bylo vidět, že to jde,“ těšilo částečně Cincibucha.

Párová čtyřka ve složení Filip Zima, Tomáš Šišma, Dalibor Neděla a Jan Fleissner předvedla nejlepší výkon už v rozjíždce, v níž skončila druhá. Posádka s věkovým průměrem 22 let teprve sbírá zkušenosti, ale bezesporu má budoucnost. V Mnichově z toho bylo nakonec 11. místo.

Přijde zlepšení na mistrovství světa v Račicích? Nechme se překvapit.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Český veslařský svaz

Miroslav Vraštil s Jiřím Šimánkem si v mnichovské regatě mezi lehkými dvojskify vyjeli 5. místo.